

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/91/UE**z dnia 23 lipca 2014 r.****zmieniająca dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie funkcji depozytariusza, polityki wynagrodzeń oraz sankcji****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽³⁾ należy zmienić w celu uwzględnienia zmian na rynku oraz dotychczasowych doświadczeń uczestników rynku i organów nadzoru, w szczególności po to, aby zająć się rozbieżnościami między przepisami krajowymi dotyczącymi obowiązków i odpowiedzialności depozytariuszy, polityki wynagrodzeń oraz sankcji.
- (2) W celu zajęcia się ewentualnym niekorzystnym wpływem źle zaprojektowanych struktur wynagrodzeń na rozsądne zarządzanie ryzykami i na kontrolę podejmowania ryzyka przez osoby fizyczne, należy wyraźnie zobowiązać spółki zarządzające przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (UCITS), aby w odniesieniu do kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka zarządzanych przez nie UCITS, ustanowiły i utrzymywały politykę oraz praktyki w zakresie wynagrodzeń, które są zgodne z rozsądnym i skutecznym zarządzaniem ryzykiem. Te kategorie pracowników powinny obejmować wszelkich pracowników i innych członków personelu na poziomie funduszu lub subfunduszu, którzy są osobami podejmującymi decyzje, zarządzających funduszami oraz osoby, które podejmują faktyczne decyzje inwestycyjne, osoby, które są uprawnione do wywierania wpływu na takich pracowników lub członków personelu, w tym doradców i analityków inwestycyjnych, kadre kierowniczą wyższego szczebla, a także wszelkich pracowników, którzy otrzymują całkowite wynagrodzenie plasujące ich na tym samym szczeblu siatki płac, co kadra kierownicza wyższego szczebla i osoby podejmujące decyzje. Zasady te powinny także mieć zastosowanie do spółek inwestycyjnych, które nie wyznaczyły spółki zarządzającej posiadającej zezwolenie na działalność na mocy dyrektywy 2009/65/WE. Te polityki i praktyki w zakresie wynagrodzeń powinny mieć w sposób proporcjonalny zastosowanie do każdej osoby trzeciej, która podejmuje decyzje inwestycyjne mające wpływ na profil ryzyka UCITS z uwagi na funkcje, które zostały przekazane zgodnie z art. 13 dyrektywy 2009/65/WE.
- (3) O ile spółki zarządzające UCITS i spółki inwestycyjne stosują wszystkie zasady regulujące politykę wynagrodzeń, powinny one być w stanie stosować tę politykę w różny sposób, zależnie od swojej wielkości i wielkości UCITS, którymi zarządzają, swojej wewnętrznej organizacji oraz charakteru, zakresu i stopnia złożoności swej działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 4.4.2013, s. 18.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 lipca 2014 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- (4) Chociaż pewne działania powinny być podejmowane przez organ zarządzający, należy jednak zapewnić, aby w przypadku gdy – zgodnie z prawem krajowym – spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna posiada różne organy, którym przypisano określone funkcje, wymogi nałożone na „organ zarządzający” lub „organ zarządzający w ramach swojej funkcji nadzorczej” powinny również – lub powinny alternatywnie – mieć zastosowanie do tych organów, takich jak walne zgromadzenie.
- (5) Stosując zasady rozsądnej polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń ustanowione niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie powinny uwzględniać zasady określone w zaleceniu Komisji 2009/384/WE ⁽¹⁾, prace Rady Stabilności Finansowej i zobowiązania grupy G-20 w zakresie ograniczania ryzyka w sektorze usług finansowych.
- (6) Gwarantowane zmienne wynagrodzenie powinno mieć charakter wyjątkowy, ponieważ nie jest zgodne z należyтым zarządzaniem ryzykiem ani zasadą wynagradzania za wyniki, i powinno być ograniczone wyłącznie do pierwszego roku zatrudnienia.
- (7) Zasady rozsądnej polityki wynagrodzeń powinny mieć także zastosowanie do płatności dokonywanych z UCITS na rzecz spółek zarządzających lub spółek inwestycyjnych.
- (8) Komisja jest proszona o przeanalizowanie rodzajów wspólnych kosztów i wydatków detalicznych produktów inwestycyjnych w państwach członkowskich oraz ewentualnej potrzeby dalszej harmonizacji tych kosztów i wydatków, a także o przedstawienie swoich ustaleń Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (9) W celu wspierania konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do oceny polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾, powinien zapewnić istnienie wytycznych dotyczących rozsądnej polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń w sektorze zarządzania aktywami. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽³⁾ powinien wspierać ESMA w opracowaniu takich wytycznych. Aby zapobiec obchodzeniu przepisów dotyczących wynagrodzeń, wytyczne te powinny również zapewniać dalsze wskazówki na temat osób, do których mają zastosowanie polityki i praktyki w zakresie wynagrodzeń, a także na temat dostosowania zasad dotyczących wynagrodzeń do wielkości spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej, wielkości zarządzanych przez nie UCITS, ich wewnętrznej organizacji oraz charakteru, zakresu i stopnia złożoności jej działalności. Wytyczne ESMA dotyczące polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń powinny, w stosownych przypadkach, być w miarę możliwości dostosowane do polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń w odniesieniu do funduszy regulowanych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽⁴⁾.
- (10) Przepisy dotyczące wynagrodzeń powinny pozostawać bez uszczerbku dla pełnego wykonywania praw podstawowych gwarantowanych przez Traktat o Unii Europejskiej (TUE), Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (Karta), ogólnych zasad krajowego prawa zobowiązań i prawa pracy, mających zastosowanie przepisów dotyczących praw i zaangażowania akcjonariuszy oraz ogólnych obowiązków organów administracyjnych i nadzorczych danej spółki, a także, w stosownych przypadkach, dla prawa partnerów społecznych do zawierania i egzekwowania układów zbiorowych zgodnie z prawem i praktykami krajowymi.
- (11) Aby zapewnić niezbędny poziom harmonizacji odnośnych wymogów regulacyjnych w poszczególnych państwach członkowskich, należy przyjąć dodatkowe przepisy określające zadania i obowiązki depozytariuszy, wskazujące podmioty prawne, które mogą zostać wyznaczone jako depozytariusze, oraz wyjaśniające odpowiedzialność depozytariuszy w przypadku utraty utrzymywanych aktywów UCITS lub w przypadku niewłaściwego wykonywania przez depozytariuszy swoich obowiązków w zakresie nadzoru. Takie niewłaściwe wykonanie może skutkować utratą aktywów, ale również utratą wartości aktywów, jeżeli na przykład depozytariusz nie podejmuje działań w odniesieniu do inwestycji, które są niezgodne z regulaminem funduszu.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 2009/384/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 22).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

- (12) Należy doprecyzować, że UCITS powinno wyznaczyć jednego depozytariusza sprawującego ogólny nadzór nad aktywami UCITS. Wymóg funkcjonowania jednego depozytariusza powinien zapewnić, aby depozytariusz miał ogłęd wszystkich aktywów UCITS, a zarówno zarządzający funduszem, jak i inwestorzy dysponowali jednym punktem kontaktowym w przypadku pojawienia się problemów w związku z przechowywaniem aktywów lub wykonywaniem funkcji nadzorczych. Przechowywanie aktywów obejmuje utrzymywanie aktywów lub – w przypadku aktywów, których charakter uniemożliwia ich utrzymywanie – weryfikację prawa własności do tych aktywów, jak również prowadzenie ewidencji tych aktywów.
- (13) Wykonując swoje zadania, depozytariusz powinien postępować uczciwie, sprawiedliwie, profesjonalnie, niezależnie oraz w interesie UCITS i inwestorów UCITS.
- (14) W celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia do wykonywania obowiązków depozytariuszy we wszystkich państwach członkowskich, bez względu na formę prawną UCITS, konieczne jest wprowadzenie jednolitego wykazu obowiązków nadzorczych spoczywających na depozytariuszach w odniesieniu do UCITS mających formę spółki (spółki inwestycyjnej) oraz UCITS mających formę funduszu kontraktowego.
- (15) Depozytariusz powinien być odpowiedzialny za właściwe monitorowanie przepływów środków pieniężnych UCITS oraz, w szczególności, za zapewnienie prawidłowego księgowania pieniędzy i środków pieniężnych inwestorów, należących do UCITS na rachunkach otwartych w imieniu UCITS, w imieniu spółki zarządzającej działającej na rzecz UCITS lub w imieniu depozytariusza działającego na rzecz UCITS, które to rachunki zostały otwarte u jednego z podmiotów, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a), b) lub c) dyrektywy Komisji 2006/73/WE⁽¹⁾. Należy zatem przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące monitorowania przepływu środków pieniężnych w celu zapewnienia skutecznego i spójnego poziomu ochrony inwestorów. Zapewniając księgowanie pieniędzy inwestorów na rachunkach pieniężnych, depozytariusz powinien uwzględnić zasady określone w art. 16 tej dyrektywy.
- (16) W celu zapobieżenia dokonywaniu nielegalnych przelewów pieniężnych należy uniemożliwić otwieranie bez wiedzy depozytariusza rachunku pieniężnego powiązanego z transakcjami UCITS.
- (17) Każdy składnik aktywów utrzymywany na rzecz UCITS powinien odróżniać się od aktywów własnych depozytariusza i powinien przez cały czas być jasno określony jako należący do danego UCITS. Wymóg ten powinien zapewnić dodatkowy poziom ochrony inwestorów w przypadku niewykonania zobowiązań przez depozytariusza.
- (18) Poza istniejącym obowiązkiem przechowywania aktywów należących do UCITS należy odróżnić aktywa, które mogą być utrzymywane, od aktywów, które nie mogą być utrzymywane, w którym to przypadku zastosowanie mają wymogi prowadzenia rejestru i weryfikowania tytułu własności. Należy jasno odróżnić grupę aktywów, które mogą być utrzymywane, ponieważ obowiązek zwrotu utraconych aktywów powinien mieć zastosowanie wyłącznie do tej konkretnej kategorii aktywów.
- (19) Aktywa utrzymywane przez depozytariusza nie powinny być ponownie wykorzystane przez depozytariusza ani osobę trzecią, której przekazano funkcje utrzymywania aktywów, na ich własny rachunek. Do ponownego wykorzystania aktywów na rachunek UCITS powinny mieć zastosowanie określone warunki.
- (20) Konieczne jest określenie warunków przekazywania osobie trzeciej obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania. Przekazywanie oraz dalsze przekazywanie obowiązków powinno być obiektywnie uzasadnione i podlegać surowym wymogom dotyczącym odpowiedniości osoby trzeciej, której powierza się przekazywaną funkcję, a także dotyczącym postępowania z należytą fachowością, dbałością i starannością, które to wymogi powinien stosować depozytariusz przy wyborze, wyznaczeniu i ocenie tej osoby trzeciej. W celu osiągnięcia jednolitych warunków rynkowych oraz równie wysokiego stopnia ochrony inwestorów, warunki te powinny zostać dostosowane do tych, które mają zastosowanie na mocy dyrektywy 2011/61/UE. Należy przyjąć przepisy zapewniające posiadanie przez osoby trzecie, którym przekazano funkcje w zakresie przechowywania, niezbędnych środków do wykonywania ich obowiązków oraz wyodrębnianie przez nie aktywów UCITS.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26).

- (21) W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych (CDPW), zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014⁽¹⁾, lub CDPW z państwa trzeciego świadczą usługi prowadzenia systemu rozrachunku papierów wartościowych, a także co najmniej pierwszej rejestracji papierów wartościowych w systemie zapisów księgowych w drodze pierwszego uznania albo zapewniania i prowadzenia rachunków papierów wartościowych na najwyższym poziomie ewidencji, jak określono w sekcji A załącznika do tego rozporządzenia, świadczenia tych usług przez ten CDPW w odniesieniu do papierów wartościowych UCITS, które zostały po raz pierwszy zarejestrowane w systemie zapisów księgowych w drodze pierwszego uznania przez ten CDPW, nie należy uznawać za przekazanie funkcji w zakresie utrzymywania. Jednakże powierzenie utrzymywania papierów wartościowych UCITS jakimkolwiek CDPW lub jakimkolwiek CDPW z państwa trzeciego należy uznać za przekazanie funkcji w zakresie utrzymywania.
- (22) Osoba trzecia, której przekazuje się przechowywanie aktywów, powinna mieć możliwość prowadzenia rachunku zbiorczego jako wspólnego wyodrębnionego rachunku dla wielu UCITS.
- (23) W przypadku gdy utrzymywanie zostaje przekazane osobie trzeciej, konieczne jest także zapewnienie, aby ta osoba trzecia podlegała szczegółowym wymogom dotyczącym regulacji ostrożnościowej i nadzorowi ostrożnościowemu. Ponadto, w celu zapewnienia, aby instrumenty finansowe znajdowały się w posiadaniu osoby trzeciej, której przekazano utrzymywanie, należy przeprowadzać okresowe kontrole zewnętrzne.
- (24) W celu zapewnienia niezmiennie wysokiego poziomu ochrony inwestorów należy przyjąć przepisy w zakresie zasad postępowania oraz zarządzania konfliktami interesów; przepisy te powinny mieć zastosowanie we wszystkich sytuacjach, w tym także w przypadku przekazywania obowiązków w zakresie przechowywania. Przepisy te powinny w szczególności zapewniać wyraźne oddzielenie zadań i funkcji depozytariusza, UCITS oraz spółki zarządzającej i spółki inwestycyjnej.
- (25) W celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorów oraz zagwarantowania odpowiedniego poziomu regulacji ostrożnościowych i stałej kontroli, konieczne jest określenie wyczerpującego wykazu podmiotów uprawnionych do pełnienia roli depozytariusza. Podmiotami tymi powinny być jedynie krajowe banki centralne, instytucje kredytowe oraz inne podmioty prawne, które otrzymały zezwolenie na mocy prawa państw członkowskich na prowadzenie działalności depozytariusza na mocy niniejszej dyrektywy i które podlegają nadzorowi ostrożnościowemu oraz wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej nie niższym niż wymogi obliczone, w zależności od wybranego podejścia, zgodnie z art. 315 lub 317 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽²⁾, które posiadają fundusze własne w kwocie nie niższej niż kwota kapitału założycielskiego zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽³⁾ oraz które mają siedzibę statutową lub oddział w macierzystym państwie członkowskim UCITS.
- (26) Należy określić i sprecyzować odpowiedzialność depozytariusza UCITS w przypadku utraty utrzymywanego instrumentu finansowego. W przypadku utraty utrzymywanego instrumentu finansowego depozytariusz powinien być zobowiązany zwrócić instrument finansowy identycznego rodzaju lub o odpowiadającej kwocie do UCITS. Nie należy przewidywać zwolnienia od odpowiedzialności w przypadku utraty aktywów, z wyjątkiem sytuacji, gdy depozytariusz jest w stanie udowodnić, że utrata nastąpiła w wyniku zdarzenia zewnętrznego pozostającego poza jego uzasadnioną kontrolą, którego skutki byłyby nieuniknione mimo wszystkich uzasadnionych działań podjętych w celu zapobieżenia im. W tym kontekście, w celu uwolnienia się od odpowiedzialności depozytariusz nie powinien mieć możliwości powoływania się na sytuacje wewnętrzne, takie jak nadużycie popełnione przez pracownika.
- (27) W przypadku gdy depozytariusz przekazuje zadania związane z utrzymywaniem, a instrumenty finansowe utrzymywane przez osobę trzecią zostają utracone, odpowiedzialność powinien ponosić depozytariusz. W przypadku utraty utrzymywanego instrumentu depozytariusz powinien zwrócić instrument finansowy identycznego rodzaju lub o odpowiadającej kwocie, nawet jeżeli utrata nastąpiła po stronie osoby trzeciej, której przekazano utrzymywanie. Depozytariusz powinien uwolnić się od tej odpowiedzialności jedynie w przypadku gdy jest w stanie udowodnić, że utrata nastąpiła wskutek zdarzenia zewnętrznego pozostającego poza jego uzasadnioną kontrolą, którego skutki byłyby nieuniknione mimo wszystkich uzasadnionych działań podjętych w celu zapobieżenia im. W tym kontekście, w celu uwolnienia się od odpowiedzialności depozytariusz nie powinien mieć możliwości powoływania się na sytuacje wewnętrzne, takie jak nadużycie popełnione przez pracownika. Nie powinno być możliwe uwolnienie się od odpowiedzialności, regulacyjnej bądź umownej, w przypadku utraty aktywów przez depozytariusza lub osoby trzeciej, której przekazano utrzymywanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (28) Każdy inwestor funduszu UCITS powinien mieć możliwość bezpośredniego lub pośredniego – za pośrednictwem spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej – występowania z roszczeniami dotyczącymi odpowiedzialności swojego depozytariusza. Dochodzenie roszczeń wobec depozytariusza nie powinno zależeć od formy prawnej UCITS (spółka lub fundusz kontraktowy) ani od prawnego charakteru stosunku między depozytariuszem, spółką zarządzającą a posiadaczami jednostek. Prawo posiadaczy jednostek do powoływania się na odpowiedzialność depozytariusza nie powinno prowadzić do powielania się roszczeń ani do nierównego traktowania posiadaczy jednostek.
- (29) Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy nie należy uniemożliwiać depozytariuszowi dokonywania ustaleń w celu pokrycia szkód i strat względem UCITS lub posiadaczy jednostek UCITS. W szczególności ustalenia takie nie powinny stanowić uwolnienia się depozytariusza od odpowiedzialności, nie powinny skutkować przeniesieniem odpowiedzialności depozytariusza ani jakkolwiek zmianą zakresu jego odpowiedzialności oraz nie powinny naruszać praw inwestorów, w tym praw w zakresie dochodzenia roszczeń.
- (30) W dniu 12 lipca 2010 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący zmian w dyrektywie 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorom UCITS, w przypadku gdy depozytariusz nie może wypełnić swoich obowiązków. Wniosek ten jest uzupełniony wyjaśnieniami dotyczącymi obowiązków i zakresu odpowiedzialności depozytariusza oraz osoby trzeciej, której przekazano funkcje przechowywania w niniejszej dyrektywie.
- (31) Komisja jest proszona o przeanalizowanie sytuacji, w których niewykonanie obowiązków przez depozytariusza UCITS lub osobę trzecią, której przekazano funkcje przechowywania mogłyby prowadzić do strat dla posiadaczy jednostek UCITS, które to straty nie podlegają odzyskaniu na mocy niniejszej dyrektywy, oraz o dalsze przeanalizowanie, jakie rodzaje środków mogłyby być adekwatne do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorów, bez względu na łańcuch pośrednictwa między inwestorem a zbywalnymi papierami wartościowymi, których dotyczy niewykonanie obowiązków; Komisja jest proszona o przedłożenie swoich ustaleń Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (32) Konieczne jest zapewnienie, aby te same wymogi miały zastosowanie do depozytariuszy bez względu na formę prawną UCITS. Spójność wymogów powinna zwiększyć pewność prawa, ochronę inwestorów i przyczynić się do stworzenia jednolitych warunków rynkowych. Komisja nie otrzymała żadnego powiadomienia o wykorzystaniu przez spółkę inwestycyjną odstępstwa od ogólnego obowiązku powierzania aktywów depozytariuszowi. Wymogi określone w dyrektywie 2009/65/WE w odniesieniu do depozytariusza spółki inwestycyjnej należy zatem uznać za zbędne.
- (33) Niniejsza dyrektywa określa minimalny zestaw uprawnień, jakimi powinny dysponować właściwe organy, jednak uprawnienia te należy wykonywać w ramach pełnego systemu prawa krajowego, gwarantującego poszanowanie praw podstawowych, w tym prawa do prywatności. W odniesieniu do wykonywania tych uprawnień, które mogą poważnie kolidować z prawem do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, miejsca zamieszkania i komunikacji, państwa członkowskie powinny dysponować adekwatnymi i skutecznymi zabezpieczeniami przed wszelkimi nadużyciami, w tym, w stosownych przypadkach, w formie wymogu uzyskania uprzedniej zgody organów sądowych danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie powinny umożliwić wykonywanie przez właściwe organy takich uprawnień naruszających prywatność w zakresie niezbędnym do właściwego prowadzenia dochodzeń w poważnych przypadkach, w których nie istnieją równoważne środki pozwalające na efektywne osiągnięcie takich samych rezultatów.
- (34) Istniejące nagrania rozmów telefonicznych i rejestry przesyłu danych od UCITS, spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych, depozytariuszy lub wszelkich innych podmiotów regulowanych niniejszą dyrektywą, jak również istniejące rejestry połączeń telefonicznych i przesyłu danych od operatorów telekomunikacyjnych stanowią kluczowy, a czasem jedyny, dowód pozwalający wykryć i udowodnić istnienie naruszeń prawa krajowego transponującego niniejszą dyrektywę, a także zweryfikować, czy UCITS, spółki zarządzające, spółki inwestycyjne, depozytariusze lub wszelkie inne podmioty regulowane niniejszą dyrektywą spełniają wymogi w zakresie ochrony inwestorów oraz inne wymogi określone w niniejszej dyrektywie i przepisach wykonawczych przyjętych na jej podstawie.

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22).

W związku z tym właściwe organy powinny mieć możliwość zwrócenia się z żądaniem udostępnienia istniejących nagrań rozmów telefonicznych, komunikacji elektronicznej i rejestrów przesyłu danych będących w posiadaniu UCITS, spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych, depozytariuszy lub wszelkich innych podmiotów regulowanych niniejszą dyrektywą. Dostęp do rejestrów telefonicznych i danych jest niezbędny do celów wykrywania naruszeń wymogów niniejszej dyrektywy lub w jej przepisów wykonawczych oraz do celów nakładania sankcji za takie naruszenia. Aby zapewnić równe warunki działania w Unii w odniesieniu do dostępu do rejestrów telefonicznych i istniejących rejestrów przesyłu danych będących w posiadaniu operatorów telekomunikacyjnych, bądź istniejących nagrań rozmów telefonicznych i przesyłu danych będących w posiadaniu UCITS, spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych, depozytariuszy lub wszelkich innych podmiotów regulowanych niniejszą dyrektywą, właściwe organy powinny – zgodnie z prawem krajowym – mieć możliwość zwrócenia się z żądaniem udostępnienia istniejących rejestrów telefonicznych oraz istniejących rejestrów przesyłu danych będących w posiadaniu operatorów telekomunikacyjnych – w zakresie, w jakim zezwala na to prawo krajowe – oraz istniejących nagrań rozmów telefonicznych, a także przesyłu danych będących w posiadaniu UCITS, spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych, depozytariuszy lub wszelkich innych podmiotów regulowanych niniejszą dyrektywą, w przypadkach gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że takie rejestry związane z przedmiotem kontroli lub dochodzenia mogą mieć znaczenie dla udowodnienia naruszeń wymogów określonych w niniejszej dyrektywie lub w jej przepisach wykonawczych. Dostęp do rejestrów telefonicznych i rejestrów przesyłu danych będących w posiadaniu operatora telekomunikacyjnego nie powinien obejmować treści wiadomości głosowych przez telefon.

- (35) Rozsądne ramy ostrożnościowe i ramy prowadzenia działalności gospodarczej w sektorze finansowym powinny być oparte na solidnych systemach nadzoru, dochodzeń i sankcji. W tym celu właściwe organy powinny posiadać wystarczające uprawnienia do działania oraz powinny mieć możliwość korzystania z równych, solidnych i odstraszających systemów sankcji za naruszanie niniejszej dyrektywy. Przeglądu istniejących uprawnień do nakładania sankcji oraz ich praktycznego stosowania w celu propagowania zbieżności sankcji w ramach szeregu działań nadzorczych dokonano w komunikacie Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. zatytułowanym „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych”. Właściwe organy powinny być uprawnione do nakładania sankcji finansowych na tyle wysokich, aby były skuteczne, odstraszające i proporcjonalne tak, aby równoważyły one spodziewane korzyści płynące z zachowania naruszającego wymogi niniejszej dyrektywy.
- (36) Chociaż żaden przepis nie uniemożliwia państwom członkowskim ustanawiania przepisów dotyczących sankcji administracyjnych i karnych za te same naruszenia, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do ustanawiania przepisów dotyczących sankcji administracyjnych za naruszenia niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy podlegają one krajowemu prawu karnemu. Zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskie nie powinny mieć obowiązku nakładania zarówno sankcji administracyjnych, jak i sankcji karnych za to samo przestępstwo, jednak mogłyby takie sankcje nałożyć, jeżeli zezwala na to ich prawo krajowe. Utrzymanie sankcji karnych zamiast sankcji administracyjnych za naruszenia niniejszej dyrektywy nie powinno jednak ograniczyć ani w żaden inny sposób naruszyć zdolności właściwych organów do współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich bądź uzyskiwania dostępu do informacji lub wymiany informacji z tymi właściwymi organami w terminowy sposób – do celów niniejszej dyrektywy – w tym po każdym skierowaniu odnośnych naruszeń do właściwych organów sądowych do celów przeprowadzenia postępowania karnego. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość decydowania o nieustanawianiu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych za naruszenia, które podlegają krajowemu prawu karnemu. Możliwość nałożenia przez państwa członkowskie sankcji karnych zamiast sankcji administracyjnych bądź dodatkowo do takich sankcji nie powinna być wykorzystywana w celu obchodzenia systemu sankcji określonego w niniejszej dyrektywie.
- (37) W celu zapewnienia spójnego stosowania we wszystkich państwach członkowskich, przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych, należy zobowiązać państwa członkowskie do zapewnienia, aby ich właściwe organy uwzględniały wszystkie stosowne okoliczności.
- (38) W celu wzmocnienia odstraszającego efektu sankcji w stosunku do ogółu społeczeństwa oraz informowania go o naruszeniach, które mogą niekorzystnie wpływać na ochronę inwestorów, sankcje powinny podlegać publikacji, z wyjątkiem pewnych ściśle określonych sytuacji. W celu zapewnienia zgodności z zasadą proporcjonalności sankcje powinny być publikowane z zachowaniem zasady anonimowości, w przypadku gdy ich publikacja wyrządziłaby niewspółmierną szkodę zainteresowanym stronom.
- (39) Aby umożliwić ESMA dalsze zwiększanie spójności wyników nadzorczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, wszystkie publicznie ujawniane sankcje powinny być jednocześnie zgłaszane ESMA, który powinien również publikować roczne sprawozdanie na temat wszystkich nałożonych sankcji.
- (40) Właściwe organy powinny otrzymać niezbędne uprawnienia dochodzeniowe oraz ustanowić skuteczne mechanizmy zachęcające do zgłaszania potencjalnych lub faktycznych naruszeń. Informacje na temat potencjalnych i faktycznych naruszeń powinny się również przyczynić do skutecznego wykonywania zadań ESMA zgodnie

z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010. W związku z tym kanały komunikacji na potrzeby zgłaszania tych potencjalnych i faktycznych naruszeń również powinny zostać określone przez ESMA. Informacje na temat potencjalnych i faktycznych naruszeń przekazywane ESMA powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów wykonywania zadań ESMA zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

- (41) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie zapisanymi w TFUE.
- (42) Aby zapewnić osiągnięcie celów niniejszej dyrektywy, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE. W szczególności, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia: szczegółowych danych, które powinna zawierać standardowa umowa między depozytariuszem a spółką zarządzającą lub spółką inwestycyjną; warunków wykonywania funkcji depozytariusza, w tym rodzaju instrumentów finansowych, które należy włączyć do zakresu obowiązków depozytariusza w zakresie utrzymywania; warunków wykonywania przez depozytariusza jego obowiązków w zakresie utrzymywania instrumentów finansowych zarejestrowanych w centralnym depozycie oraz warunków przechowywania przez depozytariusza instrumentów finansowych wyemitowanych w formie imiennej i zarejestrowanych u emitenta lub w podmiocie rejestrującym; obowiązków depozytariusza w zakresie dochowywania należytej staranności; obowiązku odseparowania aktywów; warunków i okoliczności, w których utrzymywane instrumenty finansowe powinny zostać uznane za utracone; oraz co należy rozumieć przez zdarzenia zewnętrzne pozostające poza uzasadnioną kontrolą, których skutki byłyby nieuniknione mimo wszystkich uzasadnionych działań podjętych w celu zapobieżenia im. Poziom ochrony inwestora przewidziany w tych aktach delegowanych powinien być co najmniej tak samo wysoki jak poziom tej ochrony przewidziany w aktach delegowanych przyjętych na mocy dyrektywy 2011/61/UE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (43) W ramach swojego ogólnego przeglądu funkcjonowania dyrektywy 2009/65/WE Komisja – z uwzględnieniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾ – dokona przeglądu limitów ekspozycji kontrahentów, które to limity mają zastosowanie do transakcji na instrumentach pochodnych, z uwzględnieniem potrzeby ustanowienia odpowiedniej kategoryzacji dla takich limitów, tak aby instrumenty pochodne o podobnej charakterystyce ryzyka były traktowane w ten sam sposób.
- (44) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽²⁾, państwa członkowskie zobowiązały się do przedstawienia, w uzasadnionych przypadkach, powiadomienia o środkach transpozycji wraz z jednym lub większą liczbą dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje przekazanie tego rodzaju dokumentów za uzasadnione.
- (45) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zwiększenie zaufania inwestorów do UCITS dzięki wzmocnieniu wymogów dotyczących obowiązków i odpowiedzialności depozytariuszy, polityki wynagrodzeń spółek zarządzających i spółek inwestycyjnych oraz dzięki wprowadzeniu wspólnych standardów dotyczących sankcji stosowanych w przypadku najważniejszych naruszeń niniejszej dyrektywy, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (46) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Danych Osobowych, który wydał opinię w dniu 23 listopada 2012 r. ⁽⁴⁾.
- (47) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2009/65/WE,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 100 z 6.4.2013, s. 12.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2009/65/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„s) »organ zarządzający« oznacza organ upoważniony do podejmowania ostatecznych decyzji w spółce zarządzającej, spółce inwestycyjnej lub u depozytariusza, sprawujący funkcje nadzorcze i kierownicze lub jedynie funkcje kierownicze, jeżeli obie te funkcje są rozdzielone. W przypadku gdy – zgodnie z prawem krajowym – spółka zarządzająca, spółka inwestycyjna lub depozytariusz posiadają różne organy, którym przypisano określone funkcje, wymogi określone w niniejszej dyrektywie nałożone na »organ zarządzający« lub »organ zarządzający w ramach swojej funkcji nadzorczej« mają również – lub alternatywnie – zastosowanie do tych członków innych organów spółki zarządzającej, spółki inwestycyjnej lub depozytariusza, którym mające zastosowanie prawo krajowe przypisuje odnośną odpowiedzialność;

t) »instrument finansowy« oznacza instrument finansowy określony w sekcji C załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (*);

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 14a

1. Państwa członkowskie wymagają, aby spółki zarządzające ustanowiły i stosowały politykę i praktyki w zakresie wynagrodzeń, które są zgodne z rozsądnym i skutecznym zarządzaniem ryzykiem oraz promowały takie zarządzanie i które nie zachęcają do podejmowania ryzyka niezgodnego z profilami ryzyka, regulaminami lub dokumentami założycielskimi zarządzanych przez nie UCITS ani nie wpływają niekorzystnie na wypełnianie przez spółkę zarządzającą obowiązku działania w najlepszym interesie UCITS.

2. Polityka i praktyki w zakresie wynagrodzeń obejmują stałe i zmienne składniki wynagrodzenia oraz uznaniowe świadczenia emerytalne.

3. Polityka i praktyki w zakresie wynagrodzeń mają zastosowanie do tych kategorii pracowników, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla, osób podejmujących ryzyko działalności, osób sprawujących kontrolę oraz wszelkich pracowników otrzymujących całkowite wynagrodzenie plasujące ich na tym samym szczeblu siatki płac, co kadra kierownicza wyższego szczebla i osoby podejmujące ryzyko działalności, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profile ryzyka spółek zarządzających lub zarządzanych przez nie UCITS.

4. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, ESMA wydaje wytyczne skierowane do właściwych organów lub uczestników rynków finansowych, dotyczące osób, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz stosowania zasad, o których mowa w art. 14b. W wytycznych tych uwzględnia się zasady rozsądnej polityki wynagrodzeń określone w zaleceniu Komisji 2009/384/WE (*), wielkość spółek zarządzających i zarządzanych przez nie UCITS, ich organizację wewnętrzną oraz charakter, zakres i stopień złożoności ich działalności. W procesie opracowywania tych wytycznych ESMA ściśle współpracuje z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (**), aby zapewnić spójność z wymogami opracowanymi dla innych sektorów usług finansowych, w szczególności instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

Artykuł 14b

1. Ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, o której mowa w art. 14a, spółki zarządzające przestrzegają następujących zasad, w sposób i w zakresie, jaki odpowiada ich wielkości, wewnętrznej organizacji oraz charakterowi, zakresowi i stopniowi złożoności ich działalności:

- a) polityka wynagrodzeń jest zgodna z rozsądnym i skutecznym zarządzaniem ryzykiem oraz promuje takie zarządzanie, a także nie zachęca do podejmowania ryzyka niezgodnego z profilami ryzyka, regulaminami lub dokumentami założycielskimi zarządzanego przez tą spółkę zarządzającą UCITS;
- b) polityka wynagrodzeń jest zgodna ze strategią biznesową, celami, wartościami i interesami spółki zarządzającej i zarządzanego przez nią UCITS oraz inwestorów takiego UCITS, a także obejmuje środki mające na celu uniknięcie konfliktu interesów;
- c) polityka wynagrodzeń jest przyjmowana przez organ zarządzający spółki zarządzającej w ramach swojej funkcji nadzorczej; organ ten przyjmuje także ogólne zasady polityki wynagrodzeń i dokonuje ich przeglądu co najmniej raz do roku, a ponadto jest odpowiedzialny za ich realizację oraz nadzoruje ich realizację; zadań, o których mowa w niniejszej literze, podejmują się wyłącznie członkowie organu zarządzającego, którzy nie sprawują żadnych funkcji wykonawczych w danej spółce zarządzającej i którzy mają fachową wiedzę w zakresie zarządzania ryzykiem i wynagrodzeń;
- d) realizacja polityki wynagrodzeń podlega co najmniej raz do roku scentralizowanemu i niezależnemu przeglądowi wewnętrznemu pod kątem zgodności z polityką i procedurami w zakresie wynagrodzeń, które zostały przyjęte przez organ zarządzający w ramach jego funkcji nadzorczej;
- e) personel zaangażowany w funkcje kontrolne jest wynagradzany stosownie do realizacji celów związanych z jego funkcjami, niezależnie od wyników w obszarach działalności, które kontroluje;
- f) wynagrodzenie wyższych urzędników sprawujących funkcje z zakresu zarządzania ryzykiem oraz zapewnienia zgodności jest bezpośrednio nadzorowane przez komitet ds. wynagrodzeń, w przypadku gdy taki komitet istnieje;
- g) w przypadku gdy wynagrodzenia zależą od wyników, całkowity wymiar wynagrodzenia opiera się na kombinacji oceny wyników indywidualnych i wyników danej jednostki gospodarczej lub danego UCITS, a także ich ryzyk oraz ogólnych wyników spółki zarządzającej podczas oceniania indywidualnych wyników, przy uwzględnieniu kryteriów finansowych i pozafinansowych;
- h) ocenę wyników rozpatruje się w kontekście wieloletnim odpowiednim dla okresu posiadania zalecanego inwestorom UCITS zarządzanego przez spółkę zarządzającą w celu zapewnienia, aby proces oceny był oparty na wynikach UCITS i jego ryzykach inwestycyjnych w dłuższym okresie, a rzeczywista wypłata składników wynagrodzenia zależących od wyników była rozłożona w tym samym okresie;
- i) gwarantowane zmienne wynagrodzenie ma charakter wyjątkowy, jest stosowane jedynie w przypadku zatrudnienia nowego personelu oraz jest ograniczone do pierwszego roku zatrudnienia;
- j) stosunek stałych i zmiennych składników łącznego wynagrodzenia jest odpowiednio wyważony, a stałe składniki stanowią na tyle dużą część łącznego wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie całkowicie elastycznej polityki dotyczącej zmiennych składników wynagrodzenia, w tym niewypłacanie zmiennych składników wynagrodzenia;

- k) płatności z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy odzwierciedlają wyniki osiągnięte w dłuższym okresie, a zasady dotyczące tych płatności są określane w taki sposób, aby zapobiegać wynagradzaniu złych wyników;
- l) ocena wyników w celu obliczenia zmiennych składników wynagrodzenia lub grup zmiennych składników wynagrodzenia obejmuje kompleksowy mechanizm dostosowawczy służący uwzględnieniu wszystkich odnośnych rodzajów obecnego i przyszłego ryzyka;
- m) w zależności od struktury prawnej UCITS oraz jego regulaminu lub dokumentów założycielskich, znaczna część, a w każdym razie co najmniej 50 % jakiegokolwiek zmiennego składnika wynagrodzenia składa się z jednostek uczestnictwa danego UCITS, równoważnych tytułów własności lub instrumentów związanych z udziałami bądź równoważnych instrumentów niepieniężnych cechujących się równie skutecznymi zachętami jak którykolwiek z instrumentów, o których mowa w niniejszej literze, chyba że zarządzanie UCITS stanowi mniej niż 50 % całkowitego portfela zarządzanego przez spółkę zarządzającą, w którym to przypadku minimalny próg 50 % nie ma zastosowania.

Instrumenty, o których mowa w niniejszej literze, podlegają odpowiedniej polityce zatrzymania służącej dostosowaniu zachęt do interesów spółki zarządzającej i zarządzanych przez nią UCITS oraz inwestorów tych UCITS. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą wprowadzać ograniczenia co do rodzajów i formy tych instrumentów lub zakazać niektórych z nich w stosownych przypadkach. Niniejsza litera ma zastosowanie zarówno do części zmiennego składnika wynagrodzenia odroczonej zgodnie z lit. n), jak i do nieodroczonej części zmiennego składnika wynagrodzenia;

- n) znaczna część, a w każdym razie przynajmniej 40 % zmiennych składników wynagrodzenia, jest odroczone w czasie odpowiednim z uwagi na okres posiadania zalecany inwestorom danego UCITS i jest odpowiednio dostosowana do charakteru ryzyk danego UCITS.

Okres, o którym mowa w niniejszej literze, wynosi co najmniej trzy lata; wynagrodzenie płatne w ramach uzgodnień o odroczeniu wypłaty przysługuje nie wcześniej niż to wynika z zasady proporcjonalności; w przypadku wyjątkowo wysokich zmiennych składników wynagrodzenia przynajmniej 60 % kwoty podlega odroczeniu wypłaty;

- o) wynagrodzenie zmienne, w tym część odroczone, jest wypłacane lub przysługuje tylko wówczas, gdy jest to właściwe w sytuacji finansowej spółki zarządzającej jako całości i uzasadnione wynikami jednostki gospodarczej, UCITS i danej osoby.

Całkowite wynagrodzenie zmienne jest generalnie znacznie obniżane w przypadku, gdy wyniki finansowe spółki zarządzającej lub danego UCITS są niższe od oczekiwanych lub ujemne, z uwzględnieniem zarówno obecnych premii, jak i zmniejszenia wypłat kwot zarobionych wcześniej, w tym poprzez obniżenie wynagrodzenia lub cofnięcie wcześniej wypłaconej premii;

- p) polityka emerytalna jest zgodna ze strategią działalności, celami, wartościami i długoterminowymi interesami spółki zarządzającej i zarządzanego przez nią UCITS.

Jeżeli pracownik opuszcza spółkę zarządzającą przed osiągnięciem wieku emerytalnego, spółka zarządzająca zatrzymuje uznaniowe świadczenia emerytalne przez okres pięciu lat w postaci instrumentów, o których mowa w lit. m). W odniesieniu do pracownika, który osiąga wiek emerytalny, uznaniowe świadczenia emerytalne wypłaca się mu w formie instrumentów, o których mowa w lit. m), z zastrzeżeniem pięcioletniego okresu zatrzymania;

- q) od pracowników wymaga się, aby zobowiązali się nie korzystać z osobistych strategii hedgingowych lub ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności w celu osłabienia skutków uwzględniania ryzyka w mającym do nich zastosowanie systemie wynagradzania;

r) wynagrodzenie zmienne nie jest wypłacane przy pomocy instrumentów bądź metod ułatwiających unikanie wypełnienia wymogów określonych w niniejszej dyrektywie.

2. Zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA może zwrócić się o przekazanie informacji od właściwych organów, dotyczących polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń, o których mowa w art. 14a niniejszej dyrektywy.

ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB, ujmuje w swoich wytycznych dotyczących polityki wynagrodzeń zapisy dotyczące tego, w jaki sposób mają być stosowane poszczególne sektorowe zasady dotyczące wynagrodzeń, takie jak zasady określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (***) oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (****), w przypadku gdy pracownicy lub inne kategorie personelu wykonują usługi podlegające odmiennym sektorowym zasadom dotyczącym wynagrodzeń.

3. Zasady określone w ust. 1 mają zastosowanie do wszelkich rodzajów świadczeń wypłacanych przez spółkę zarządzającą, do każdej kwoty wypłacanej bezpośrednio przez samo UCITS, w tym opłat za wyniki, oraz do każdego przekazania jednostek uczestnictwa lub udziałów UCITS, dokonanych na korzyść tych kategorii personelu, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla, osób podejmujących ryzyko działalności, osób sprawujących kontrolę oraz wszelkich pracowników otrzymujących całkowite wynagrodzenie plasujące ich na tym samym szczeblu siatki płac, co kadra kierownicza wyższego szczebla i osoby podejmujące ryzyko działalności, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka tej spółki lub profil ryzyka zarządzanych przez nią UCITS.

4. Spółki zarządzające, które są istotne ze względu na swoją wielkość lub wielkość zarządzanych przez nie UCITS, ich wewnętrzną organizację oraz charakter, zakres i stopień złożoności ich działalności, ustanawiają komitet ds. wynagrodzeń. Komitet ds. wynagrodzeń ustanawia się w sposób, który umożliwia mu kompetentną i niezależną ocenę polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń, a także zachęt stworzonych do celów zarządzania ryzykiem.

Komitet ds. wynagrodzeń ustanowiony, w stosownych przypadkach, zgodnie z wytycznymi ESMA, o których mowa w art. 14a ust. 4, jest odpowiedzialny za przygotowywanie decyzji dotyczących wynagrodzeń, w tym decyzji mających wpływ na ryzyko i zarządzanie nim w danej spółce zarządzającej lub w danym UCITS i które są podejmowane przez organ zarządzający w ramach jego funkcji nadzorczej. Komitetowi ds. wynagrodzeń przewodniczy członek organu zarządzającego, który nie sprawuje żadnych funkcji wykonawczych w danej spółce zarządzającej. Członkowie komitetu ds. wynagrodzeń są członkami organu zarządzającego, którzy nie sprawują żadnych funkcji wykonawczych w danej spółce zarządzającej.

Jeżeli w prawie krajowym przewiduje się reprezentację pracowników w organie zarządzającym, w komitecie ds. wynagrodzeń musi być najmniej jeden reprezentant pracowników. Przy przygotowywaniu swoich decyzji komitet ds. wynagrodzeń bierze pod uwagę długoterminowy interes inwestorów oraz innych zainteresowanych stron, a także interes publiczny.

(*) Zalecenie Komisji 2009/384/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 22).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

(****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).";

3) art. 20 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) pisemną umowę z depozytariuszem, o której mowa w art. 22 ust. 2;”;

4) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Spółka inwestycyjna oraz – dla każdego funduszu wspólnego, którym zarządza – spółka zarządzająca zapewniają wyznaczenie jednego depozytariusza zgodnie z niniejszym rozdziałem.

2. Wyznaczenie depozytariusza potwierdza pisemna umowa.

Umowa ta reguluje między innymi przepływ informacji uznawanych za niezbędne, aby umożliwić depozytariuszowi wykonywanie funkcji na rzecz UCITS, dla którego został wyznaczony jako depozytariusz, zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz innymi stosownymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi.

3. Depozytariusz:

- a) zapewnia, aby sprzedaż, emisja, odkup, umorzenie i unieważnienie jednostek uczestnictwa UCITS były realizowane zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym oraz regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi;
- b) zapewnia, aby wartość jednostek uczestnictwa UCITS była obliczana zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym oraz regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi;
- c) wykonuje instrukcje spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej, chyba że stoją one w sprzeczności z mającym zastosowanie prawem krajowym bądź z regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi;
- d) zapewnia, aby w transakcjach związanych z aktywami UCITS wszelkie płatności były przekazywane UCITS w zwyczajowo ustalonych terminach;
- e) zapewnia, aby dochody UCITS były wykorzystywane na cele zgodne z mającym zastosowanie prawem krajowym oraz regulaminem funduszu lub dokumentami założycielskimi.

4. Depozytariusz zapewnia odpowiednie monitorowanie przepływów pieniężnych UCITS, a w szczególności otrzymanie wszystkich płatności dokonywanych przez inwestorów lub w ich imieniu w ramach subskrypcji jednostek uczestnictwa UCITS oraz zaksięgowanie wszystkich środków pieniężnych UCITS na rachunkach pieniężnych, które:

- a) zostały otwarte w imieniu UCITS lub spółki zarządzającej działającej na rzecz UCITS lub depozytariusza działającego na rzecz UCITS;
- b) zostały otwarte w podmiocie, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy Komisji 2006/73/WE (*);
oraz
- c) są prowadzone zgodnie z zasadami określonymi w art. 16 dyrektywy 2006/73/WE.

W przypadku gdy rachunki pieniężne zostały otwarte w imieniu depozytariusza działającego na rzecz UCITS, na takich rachunkach nie księguje się środków pieniężnych podmiotu, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), ani żadnych własnych środków pieniężnych depozytariusza.

5. Aktywa UCITS powierza się depozytariuszowi do przechowywania w następujący sposób:
- a) w odniesieniu do instrumentów finansowych, które można utrzymywać:
    - (i) depozytariusz utrzymuje wszystkie instrumenty finansowe, które można zarejestrować na rachunku instrumentów finansowych otwartym w księgach depozytariusza, oraz wszystkie instrumenty finansowe, które mogą zostać mu fizycznie dostarczone;
    - (ii) depozytariusz zapewnia, aby wszystkie instrumenty finansowe, które można zarejestrować na rachunku instrumentów finansowych otwartym w księgach depozytariusza, zostały zarejestrowane w księgach depozytariusza na odrębnych rachunkach, zgodnie z zasadami określonymi w art. 16 dyrektywy 2006/73/WE, otwartych w imieniu UCITS lub spółki zarządzającej działającej na rzecz UCITS, tak aby przez cały czas można było je jednoznacznie zidentyfikować jako należące do UCITS zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami;
  - b) w odniesieniu do innych aktywów:
    - (i) depozytariusz weryfikuje tytuł własności UCITS lub spółki zarządzającej działającej na rzecz UCITS w odniesieniu do tych aktywów, oceniając, czy UCITS lub spółka zarządzająca działająca na rzecz UCITS posiadają prawo własności, na podstawie informacji lub dokumentów dostarczonych przez UCITS lub spółkę zarządzającą oraz na podstawie dowodów zewnętrznych, w przypadku gdy są dostępne;
    - (ii) depozytariusz prowadzi rejestr tych aktywów, co do których upewnił się, że są własnością UCITS lub spółki zarządzającej działającej na rzecz UCITS, oraz na bieżąco aktualizuje ten rejestr.
6. Depozytariusz regularnie przedstawia spółce zarządzającej lub spółce inwestycyjnej kompleksowy spis wszystkich aktywów danego UCITS.

7. Aktywa utrzymywane przez depozytariusza nie mogą być ponownie wykorzystywane przez depozytariusza lub jakąkolwiek osobę trzecią, której przekazano funkcję utrzymywania aktywów, na ich własny rachunek. Ponowne wykorzystanie obejmuje wszelkie transakcje utrzymywanymi aktywami, w tym – choć nie tylko – przekazywanie, oddawanie w zastaw, sprzedawanie i pożyczanie.

Aktywa utrzymywane przez depozytariusza można ponownie wykorzystać tylko w przypadku gdy:

- a) ponowne wykorzystanie aktywów odbywa się na rachunek UCITS;
- b) depozytariusz wykonuje instrukcje spółki zarządzającej w imieniu UCITS;
- c) ponowne wykorzystanie jest z korzyścią dla UCITS oraz w interesie posiadaczy jednostek; oraz
- d) transakcja jest objęta wysokiej jakości płynnym zabezpieczeniem otrzymanym przez UCITS na mocy porozumienia w sprawie przeniesienia tytułu własności.

Wartość rynkowa takiego zabezpieczenia musi przez cały czas pozostawać równoważna co najmniej wartości rynkowej ponownie wykorzystanych aktywów powiększonej o premię.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby w razie niewypłacalności depozytariusza lub jakiejkolwiek osoby trzeciej znajdującej się w Unii, której przekazano utrzymywanie aktywów danego UCITS, utrzymywane aktywa UCITS nie były dostępne do podziału ani do zbycia i podziału środków między wierzycieli takiego depozytariusza lub takiej osoby trzeciej.

(*) Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26).";

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 22a

1. Depozytariusz nie może przekazywać osobom trzecim funkcji, o których mowa w art. 22 ust. 3 i 4.
2. Depozytariusz może przekazywać osobom trzecim funkcje, o których mowa w art. 22 ust. 5, tylko w przypadku gdy:
  - a) zadania nie są przekazywane z zamiarem uniknięcia spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy;
  - b) depozytariusz może wykazać występowanie obiektywnych przesłanek przekazania;
  - c) depozytariusz z należytą fachowością, dbałością i starannością wybrał i wyznaczył każdą osobę trzecią, której zamierza przekazać część swoich zadań, oraz w dalszym ciągu z należytą fachowością, dbałością i starannością dokonuje okresowych kontroli i stale monitoruje każdą osobę trzecią, której przekazał część swoich zadań, oraz ustalenia dokonane przez osobę trzecią w odniesieniu do przekazanych jej spraw.
3. Funkcje, o których mowa w art. 22 ust. 5, mogą zostać przekazane przez depozytariusza osobie trzeciej tylko wówczas, jeżeli osoba ta przez cały okres wykonywania zadań jej przekazanych:
  - a) posiada struktury i wiedzę fachową, które są odpowiednie i proporcjonalne do charakteru i stopnia złożoności aktywów UCITS lub spółki zarządzającej działającej na rzecz UCITS, które zostały jej powierzone;
  - b) w odniesieniu do zadań w zakresie utrzymywania, o których mowa w art. 22 ust. 5 lit. a), podlega:
    - (i) skutecznym regulacjom ostrożnościowym, w tym minimalnym wymogom kapitałowemu, oraz nadzorowi ostrożnościowemu w danej jurysdykcji;
    - (ii) okresowemu audytowi zewnętrznemu w celu zapewnienia, aby instrumenty finansowe znajdowały się w jej posiadaniu;
  - c) oddziela aktywa klientów depozytariusza od swoich własnych aktywów oraz od aktywów depozytariusza w taki sposób, aby w każdej chwili można było je jednoznacznie określić jako należące do klientów danego depozytariusza;
  - d) podejmuje wszystkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby w razie niewypłacalności osoby trzeciej aktywa UCITS utrzymywane przez tę osobę trzecią były niedostępne do podziału ani do zbycia i podziału środków między wierzycieli osoby trzeciej; oraz
- e) przestrzega ogólnych obowiązków i zakazów ustanowionych w art. 22 ust. 2, 5 i 7 oraz w art. 25.

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. b) ppkt (i), w przypadku gdy prawo państwa trzeciego wymaga, aby pewne instrumenty finansowe były utrzymywane przez podmiot lokalny, a żaden z podmiotów lokalnych nie spełnia wymogów przekazania określonych w tej literze, depozytariusz może przekazać swoje funkcje takiemu podmiotowi lokalnemu jedynie w zakresie, w jakim wymaga tego prawo tego państwa trzeciego, wyłącznie dopóki, dopóty nie będzie podmiotów lokalnych spełniających wymogi przekazania, i tylko w przypadku gdy:

- (a) inwestorzy danego UCITS zostali należycie poinformowani przed dokonaniem inwestycji o tym, że takie przekazanie jest wymagane ze względu na ograniczenia prawne w państwie trzecim, o okolicznościach uzasadniających to przekazanie oraz o ryzykach wiążących się z takim przekazaniem;
- b) spółka inwestycyjna lub spółka zarządzająca na rzecz UCITS poleciły depozytariuszowi przekazać takiemu podmiotowi lokalnemu utrzymywanie takich instrumentów finansowych.

Osoba trzecia może z kolei dalej przekazywać te funkcje, pod warunkiem spełnienia tych samych wymogów. W takim przypadku art. 24 ust. 2 stosuje się odpowiednio do odnośnych osób.

4. Do celów niniejszego artykułu świadczenie usług określonych w dyrektywie 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*) przez systemy rozrachunku papierów wartościowych wskazane do celów tej dyrektywy lub świadczenie podobnych usług przez systemy rozrachunku papierów wartościowych z państw trzecich nie jest uznawane za przekazanie utrzymywania.

(*) Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).”;

6) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Depozytariusz jest:

a) krajowym bankiem centralnym;

b) instytucją kredytową, która otrzymała zezwolenie na mocy dyrektywy 2013/36/UE; lub

c) innym podmiotem prawnym, który otrzymał zezwolenie od właściwych organów na mocy prawa państwa członkowskiego na prowadzenie działalności depozytariusza na mocy niniejszej dyrektywy i który podlega wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej nie niższym niż wymogi obliczone, w zależności od wybranego podejścia, zgodnie z art. 315 lub 317 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (*), oraz który posiada fundusze własne w kwocie nie niższej niż kwota kapitału założycielskiego na mocy art. 28 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.

Podmiot prawny, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), podlega regulacjom ostrożnościowym i stałemu nadzorowi oraz musi spełniać następujące minimalne wymogi:

a) dysponuje infrastrukturą niezbędną do utrzymywania instrumentów finansowych, które można zarejestrować na rachunku instrumentów finansowych otwartym w księgach depozytariusza;

b) ustanowił odpowiednie polityki i procedury wystarczające, aby zapewnić spełnianie przez ten podmiot, w tym jego kierownictwo i pracowników, obowiązków spoczywających na nim w ramach niniejszej dyrektywy;

- c) posiada solidne procedury administracyjne i księgowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury oceny ryzyka oraz skuteczne rozwiązania w zakresie kontroli i bezpieczeństwa dotyczące systemów przetwarzania informacji;
- d) posiada i stosuje skuteczne rozwiązania organizacyjne i administracyjne z myślą o podejmowaniu wszystkich uzasadnionych działań służących zapobieganiu konfliktom interesów;
- e) podejmuje działania w celu zapewnienia prowadzenia rejestrów wszystkich usług, czynności i transakcji, które realizuje; rejestry te muszą być wystarczające do tego, aby umożliwić właściwemu organowi wykonywanie jego zadań nadzorczych oraz działań w zakresie egzekwowania przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
- f) podejmuje uzasadnione działania w celu zapewnienia ciągłości i regularności wykonywania swoich funkcji depozytariusza poprzez zastosowanie odpowiednich i proporcjonalnych systemów, zasobów i procedur, w tym również w celu wykonywania swoich czynności depozytariusza;
- g) wszyscy członkowie jego organu zarządzającego oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla przez cały czas cieszą się wystarczająco dobrą opinią oraz posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie;
- h) organ zarządzający posiada jako całość odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie, aby zrozumieć działalność depozytariusza, w tym główne ryzyka;
- i) każdy członek organu zarządzającego oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla działa uczciwie i rzetelnie.

3. Państwa członkowskie określają, które z kategorii instytucji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, kwalifikują się jako depozytariusze.

4. Spółki inwestycyjne lub spółki zarządzające działające w imieniu zarządzanych przez siebie UCITS, które przed dniem 18 marca 2016 r. wyznaczyły na depozytariusza instytucję niespełniającą wymogów określonych w ust. 2, wyznaczają depozytariusza spełniającego te wymogi przed dniem 18 marca 2018 r.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).;

b) uchyla się ust. 5 i 6;

7) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby depozytariusz był odpowiedzialny wobec UCITS oraz wobec posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS za utratę przez depozytariusza lub przez osobę trzecią, której przekazano utrzymywanie instrumentów finansowych oddanych do utrzymywania zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. a).

W przypadku utraty instrumentu finansowego oddanego do utrzymania, państwa członkowskie zapewniają, aby depozytariusz bez zbędnej zwłoki zwrócił UCITS lub spółce zarządzającej działającej w imieniu UCITS instrument finansowy identycznego rodzaju lub o odpowiadającej kwocie. Depozytariusz nie ponosi odpowiedzialności, jeżeli może wykazać, iż utrata nastąpiła w wyniku zdarzenia zewnętrznego pozostającego poza jego uzasadnioną kontrolą, którego skutki byłyby nieuniknione mimo wszystkich uzasadnionych działań podjętych w celu zapobieżenia im.

Państwa członkowskie zapewniają, aby depozytariusz był również odpowiedzialny wobec UCITS i wobec inwestorów UCITS za wszystkie inne straty poniesione przez nich w wyniku niedbałego wykonania lub zamierzonego niewykonania we właściwy sposób przez depozytariusza jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

2. Żadne przekazanie, o którym mowa w art. 22a, nie ma wpływu na odpowiedzialność depozytariusza, o której mowa w ust. 1.

3. Odpowiedzialność depozytariusza, o której mowa w ust. 1, nie może zostać wyłączona ani ograniczona na mocy umowy.

4. Każda umowa naruszająca ust. 3 jest nieważna.

5. Posiadacze jednostek uczestnictwa UCITS mogą egzekwować odpowiedzialność depozytariusza bezpośrednio lub za pośrednictwem spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej, pod warunkiem że nie prowadzi to do powielania się roszczeń ani do nierównego traktowania posiadaczy jednostek.”;

8) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

1. Żadna spółka nie może prowadzić działalności jednocześnie jako spółka zarządzająca i depozytariusz. Żadna spółka nie może prowadzić działalności jednocześnie jako spółka inwestycyjna i depozytariusz.

2. Wykonując swoje odnośne funkcje, spółka zarządzająca oraz depozytariusz postępują w sposób uczciwy, sprawiedliwy, profesjonalny i niezależny oraz działają wyłącznie w interesie UCITS i inwestorów UCITS. Wykonując swoje odnośne funkcje, spółka inwestycyjna oraz depozytariusz postępują w sposób uczciwy, sprawiedliwy, profesjonalny i niezależny oraz działają wyłącznie w interesie inwestorów UCITS.

Depozytariusz nie może prowadzić działań związanych z UCITS lub spółką zarządzającą w imieniu UCITS, które mogą wywołać konflikt interesów między UCITS, inwestorami UCITS, spółką zarządzającą i nim samym, chyba że depozytariusz oddzieli pod względem funkcjonalnym i hierarchicznym sprawowanie swoich funkcji depozytariusza od wykonywania innych potencjalnie sprzecznych zadań, a ewentualne konflikty interesów są właściwie określone, zarządzane, monitorowane i ujawniane inwestorom UCITS.”;

9) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

1. Przepisy prawa lub regulamin funduszu wspólnego określają warunki zmiany spółki zarządzającej i depozytariusza oraz zasady zapewnienia ochrony interesów posiadaczy jednostek uczestnictwa w razie takiej zmiany.

2. Przepisy prawa lub dokumenty założycielskie spółki inwestycyjnej określają warunki zmiany spółki zarządzającej i depozytariusza oraz zasady zapewnienia ochrony interesów posiadaczy jednostek uczestnictwa w razie takiej zmiany.”;

10) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Depozytariusz udostępnia swoim organom właściwym, na ich żądanie, wszystkie informacje, które otrzymał w trakcie pełnienia swoich obowiązków i które mogą być niezbędne organom właściwym dla niego lub organom właściwym dla UCITS lub spółki zarządzającej.

Jeżeli organy właściwe dla UCITS lub spółki zarządzającej oraz organy właściwe depozytariusza nie są tymi samymi organami właściwymi, organy właściwe dla depozytariusza niezwłocznie dzielą się otrzymanymi informacjami z organami właściwymi dla UCITS i spółki zarządzającej.

Artykuł 26b

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 112a określających:

- a) szczegółowe informacje, które muszą zostać zawarte w pisemnej umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2;
  - b) warunki wykonywania funkcji depozytariusza zgodnie z art. 22 ust. 3, 4 i 5, w tym:
    - (i) rodzaje instrumentów finansowych, które mają być objęte zakresem obowiązków depozytariusza w zakresie utrzymywania zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. a);
    - (ii) warunki, na jakich depozytariusz może wykonywać swoje obowiązki w zakresie utrzymywania instrumentów finansowych zarejestrowanych w centralnym depozycie;
    - (iii) warunki, na jakich depozytariusz ma przechowywać instrumenty finansowe wyemitowane w formie imiennej i zarejestrowane u emitenta lub w podmiocie rejestrującym, zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. b);
  - c) obowiązki depozytariuszy w zakresie należytej staranności zgodnie z art. 22a ust. 2 lit. c);
  - d) obowiązek oddzielenia zgodnie z art. 22a ust. 3 lit. c);
  - e) działania, jakie ma podjąć osoba trzecia zgodnie z art. 22a ust. 3 lit. d);
  - f) warunki, na jakich, oraz okoliczności, w których utrzymywane instrumenty finansowe uznane zostają za utracone do celów art. 24;
  - g) co należy rozumieć przez zdarzenia zewnętrzne poza uzasadnioną kontrolą, których skutki byłyby nieuniknione mimo wszystkich uzasadnionych działań podjętych w celu zapobieżenia im zgodnie z art. 24 ust. 1;
  - h) warunki spełnienia wymogu dotyczącego niezależności, o którym mowa w art. 25 ust. 2;”;
- 11) art. 30 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „Art. 13–14b stosuje się odpowiednio do spółek inwestycyjnych, które nie wyznaczyły spółki zarządzającej posiadającej zezwolenie na działalność zgodnie z niniejszą dyrektywą.”;
- 12) uchyla się sekcję 3 w rozdziale V;

13) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Prospekt emisyjny zawiera:

- a) szczegółowe informacje na temat dotychczasowej polityki wynagrodzeń, w tym – choć nie tylko – opis sposobu obliczania wynagrodzeń i świadczeń, dane dotyczące tożsamości osób odpowiedzialnych za przyznawanie wynagrodzeń i świadczeń, w tym skład komitetu ds. wynagrodzeń, w przypadku gdy taki komitet istnieje; albo
- b) skrótkowe przedstawienie polityki wynagrodzeń oraz oświadczenie wskazujące, że szczegółowe informacje na temat dotychczasowej polityki wynagrodzeń, w tym – choć nie tylko – opis sposobu obliczania wynagrodzeń i świadczeń, dane dotyczące tożsamości osób odpowiedzialnych za przyznawanie wynagrodzeń i świadczeń, w tym skład komitetu ds. wynagrodzeń, w przypadku gdy taki komitet istnieje, są dostępne na stronie internetowej, wraz z odniesieniem do takiej strony internetowej, oraz że egzemplarz papierowy zostanie udostępniony bezpłatnie na żądanie.”;

b) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Sprawozdanie roczne zawiera również:

- a) całkowitą kwotę wynagrodzeń za dany rok obrotowy, w podziale na wynagrodzenie stałe i zmienne wypłacane przez spółkę zarządzającą i przez spółkę inwestycyjną swoim pracownikom, liczbę beneficjentów oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie kwoty wypłacone bezpośrednio przez samo UCITS, w tym wszelkie opłaty za wyniki;
- b) zbiorczą kwotę wynagrodzeń w podziale na kategorie pracowników lub innych członków personelu, o czym mowa w art. 14a ust. 3;
- c) opis sposobu obliczania wynagrodzeń i świadczeń;
- d) wynik przeglądów, o których mowa w art. 14b ust. 1 lit. c) i d), w tym wszelkie nieprawidłowości, jakie wystąpiły;
- e) istotne zmiany w przyjętej polityce wynagrodzeń.”;

14) w art. 78 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) identyfikację UCITS oraz organu właściwego dla UCITS;”;

b) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kluczowe informacje dla inwestorów zawierają również oświadczenie wskazujące, że szczegółowe informacje na temat dotychczasowej polityki wynagrodzeń, w tym – choć nie tylko – opis sposobu obliczania wynagrodzeń i świadczeń, dane dotyczące tożsamości osób odpowiedzialnych za przyznawanie wynagrodzeń i świadczeń, w tym skład komitetu ds. wynagrodzeń, w przypadku gdy taki komitet istnieje, są dostępne na stronie internetowej, wraz z odniesieniem do takiej strony internetowej, oraz że egzemplarz papierowy zostanie udostępniony bezpłatnie na żądanie.”;

15) art. 98 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) żądania:

- (i) w zakresie, w jakim zezwala na to prawo krajowe, istniejących rejestrów przesyłu danych będących w posiadaniu operatora telekomunikacyjnego, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie naruszenia oraz w przypadku gdy takie rejestry mogą mieć znaczenie dla dochodzenia w sprawie naruszeń niniejszej dyrektywy;
- (ii) istniejących nagrań rozmów telefonicznych, komunikacji elektronicznej lub innych rejestrów przesyłu danych będących w posiadaniu UCITS, spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych, depozytariuszy lub wszelkich innych podmiotów regulowanych niniejszą dyrektywą.”;

16) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 99

1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów, o których mowa w art. 98, oraz prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych nakładanych na spółki i osoby w odniesieniu do naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę oraz podejmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić wykonanie tych przepisów.

W przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają krajowemu prawu karnemu, informują one Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego.

Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać.

Do dnia 18 marca 2016 r. państwa członkowskie przekazują Komisji i ESMA przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne transponujące niniejszy artykuł, w tym wszelkie stosowne przepisy prawa karnego. Państwa członkowskie przekazują Komisji i ESMA bez zbędnej zwłoki wszelkie późniejsze zmiany tych przepisów.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie wybrały, zgodnie z ust. 1, ustanowienie sankcji karnych za naruszenie przepisów, o których mowa w tym ustępie, zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków, tak by właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współdziałania z organami sądowymi w ramach ich jurysdykcji na potrzeby otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących dochodzeń lub postępowań karnych wszczętych w związku z możliwymi naruszeniami niniejszej dyrektywy oraz przekazywania podobnych informacji innym właściwym organom oraz ESMA w celu wypełnienia swojego obowiązku wzajemnej współpracy i współpracy z ESMA do celów niniejszej dyrektywy.

Właściwe organy mogą również współpracować z właściwymi organami innych państw członkowskich w zakresie ułatwiania pobierania sankcji finansowych.

3. W ramach swojego ogólnego przeglądu funkcjonowania niniejszej dyrektywy Komisja przeprowadza – nie później niż w dniu 18 września 2017 r. – ocenę stosowania sankcji administracyjnych i karnych, a w szczególności ocenę potrzeby dalszej harmonizacji sankcji administracyjnych ustanowionych za naruszenie wymogów określonych w niniejszej dyrektywie.

4. Właściwy organ może odmówić podjęcia działań na podstawie wniosku o informacje lub wniosku o współpracę w ramach prowadzenia postępowania jedynie w następujących, wyjątkowych okolicznościach, a mianowicie w przypadku gdy:

- a) przekazanie odnośnych informacji mogłoby negatywnie wpłynąć na bezpieczeństwo państwa członkowskiego, do którego zwrócono się z wnioskiem, w szczególności na walkę z terroryzmem i innymi poważnymi przestępstwami;

- b) przychylenie się do wniosku prawdopodobnie negatywnie wpłynie na własne dochodzenie prowadzone przez dany organ, jego działania w zakresie egzekwowania przepisów lub, w stosownych przypadkach, dochodzenie karne;
- c) zostało już wszczęte postępowanie sądowe w sprawie tych samych działań i przeciwko tym samym osobom przed organami państwa członkowskiego, do którego zwrócono się z wnioskiem; lub
- d) w państwie członkowskim, do którego zwrócono się z wnioskiem, wydano już orzeczenie kończące postępowanie w sprawie w odniesieniu do tych samych osób i w związku z tymi samymi działaniami.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy obowiązki mają zastosowanie do UCITS, spółek zarządzających, spółek inwestycyjnych lub depozytariuszy – w razie naruszenia przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, istniała możliwość zastosowania sankcji administracyjnych lub innych środków administracyjnych, zgodnie z prawem krajowym, w stosunku do członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które na mocy prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.

6. Zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskie zapewniają, aby we wszystkich przypadkach, o których mowa w ust. 1, sankcje administracyjne i inne środki administracyjne, które mogą zostać zastosowane, obejmowały co najmniej następujące elementy:

- a) publiczne oświadczenie, które określa osobę odpowiedzialną i charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący osobę odpowiedzialną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) w przypadku UCTIS lub spółki zarządzającej – zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia udzielonego UCTIS lub spółce zarządzającej;
- d) nałożenie na członka organu zarządzającego spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej bądź na jakąkolwiek inną osobę fizyczną odpowiedzialnych za naruszenie, tymczasowego zakazu lub – w przypadku wielokrotnych poważnych naruszeń – stałego zakazu sprawowania funkcji zarządzających w tych lub w innych tego rodzaju spółkach;
- e) w przypadku osoby prawnej – maksymalne administracyjne sankcje finansowe równe co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, w których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 września 2014 r., lub równe 10 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (*), za odpowiedni całkowity roczny obrót uznaje się całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odnośnym prawem Unii w obszarze rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający ostatecznej jednostki dominującej;
- f) w przypadku osoby fizycznej – maksymalne administracyjne sankcje finansowe równe co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, w których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 września 2014 r.; lub
- g) na zasadzie alternatywy do lit. e) i f) – maksymalne administracyjne sankcje finansowe równe co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści, nawet jeśli kwota ta przekracza maksymalne kwoty określone w lit. e) i f).

7. Państwa członkowskie mogą upoważnić właściwe organy – na mocy prawa krajowego – do nakładania rodzajów sankcji oprócz tych, o których mowa w ust. 6, lub do nakładania sankcji finansowych, których kwota przewyższa kwoty określone w ust. 6 lit. e), f) i g).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).”;

17) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 99a

Państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne transponujące niniejszą dyrektywę przewidywały sankcje, w szczególności gdy:

- a) działalność UCITS jest prowadzona bez uzyskania zezwolenia, naruszając w ten sposób art. 5;
- b) działalność spółki zarządzającej jest prowadzona bez uzyskania wcześniejszego zezwolenia, naruszając w ten sposób art. 6;
- c) działalność spółki inwestycyjnej jest prowadzona bez uzyskania wcześniejszego zezwolenia, naruszając w ten sposób art. 27;
- d) zostaje nabyty, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji spółki zarządzającej lub następuje dalsze zwiększenie takiego znacznego pakietu akcji spółki zarządzającej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie lub przekroczy 20 %, 30 % lub 50 % lub spółka zarządzająca stanie się jednostką zależną („planowane nabycie”), bez powiadomienia na piśmie właściwych organów dla spółki zarządzającej, w której nabywca zamierza nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, naruszając w ten sposób art. 11 ust. 1;
- e) zostaje zbyty, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji spółki zarządzającej lub następuje obniżenie posiadanego znacznego pakietu akcji, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału spadnie poniżej progu wynoszącego 20 %, 30 % lub 50 % lub spółka zarządzająca przestanie być jednostką zależną, bez powiadomienia na piśmie właściwych organów, naruszając w ten sposób art. 11 ust. 1;
- f) spółka zarządzająca uzyskała zezwolenie, składając niezgodne z prawdą oświadczenia lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób, naruszając w ten sposób art. 7 ust. 5 lit. b);
- g) spółka inwestycyjna uzyskała zezwolenie, składając niezgodne z prawdą oświadczenia lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób, naruszając w ten sposób art. 29 ust. 4 lit. b);
- h) spółka zarządzająca nie powiadomi właściwych organów, gdy tylko dowie się o jakichkolwiek transakcjach nabycia lub zbycia pakietów akcji w swoim kapitale, w wyniku których wielkość pakietu akcji przekroczy jeden z progów, o których mowa w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, lub spadnie poniżej jednego z tych progów, naruszając w ten sposób art. 11 ust. 1 niniejszej dyrektywy;
- i) spółka zarządzająca nie przekaze właściwemu organowi przynajmniej raz w roku nazwisk akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji oraz informacji na temat wielkości tych pakietów, naruszając w ten sposób art. 11 ust. 1;

- j) spółka zarządzająca nie przestrzega procedur i ustaleń ustanowionych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 12 ust. 1 lit. a);
- k) spółka zarządzająca nie przestrzega wymogów strukturalnych i organizacyjnych ustanowionych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 12 ust. 1 lit. b);
- l) spółka inwestycyjna nie przestrzega procedur i ustaleń ustanowionych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 31;
- m) spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna nie przestrzegają wymogów dotyczących przekazywania swoich funkcji osobom trzecim, ustanowionych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 13 i 30;
- n) spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna nie przestrzega zasad postępowania ustanowionych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 14 i 30;
- o) depozytariusz nie wykonuje swoich zadań zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 22 ust. 3–7;
- p) spółka inwestycyjna lub, dla każdego zarządzanego przez nią funduszu wspólnego, spółka zarządzająca wielokrotnie nie przestrzega obowiązków dotyczących polityki inwestycyjnej UCITS określonych w przepisach krajowych transponujących rozdział VII;
- q) spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna nie stosuje procedur zarządzania ryzykiem lub procedur dokładnej i niezależnej oceny wartości pozagiełdowych instrumentów pochodnych, określonych w przepisach krajowych transponujących art. 51 ust. 1;
- r) spółka inwestycyjna lub, dla każdego zarządzanego przez nią funduszu wspólnego, spółka zarządzająca wielokrotnie nie przestrzega obowiązków dotyczących przekazywania informacji inwestorom, nałożonych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 68–82;
- s) spółka zarządzająca lub spółka inwestycyjna wprowadzająca do obrotu jednostki uczestnictwa UCITS, którym zarządza, w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie UCITS, nie spełnia wymogu dotyczącego powiadomienia określonego w art. 93 ust. 1.

Artykuł 99b

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy publikowały na swojej urzędowej stronie internetowej wszelkie decyzje, od których nie przysługuje odwołanie, nakładające sankcje lub środki administracyjne za naruszenie przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, bez zbędnej zwłoki po poinformowaniu o stosownej decyzji osoby, na którą nałożono sankcję lub środek. Publikacja taka obejmuje co najmniej informacje dotyczące rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie. Obowiązek ten nie ma zastosowania do decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym.

Jednakże w przypadku gdy właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy taka publikacja zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy podjęły jedno z następujących działań:

- a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu sankcji lub środka do czasu ustania przyczyn nieopublikowania;

- b) opublikowały decyzję o nałożeniu sankcji lub środka w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, jeśli taka anonimowa publikacja zapewni skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych; lub
- c) nie publikowały decyzji o nałożeniu sankcji lub środka, w przypadku gdy warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia:
  - (i) aby stabilność rynków finansowych nie była zagrożona;
  - (ii) proporcjonalności publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o sankcji lub środka w formie anonimowej, opublikowanie stosownych danych może zostać odroczone o rozsądny okres, jeżeli przewiduje się, że w tym okresie przyczyny publikowania informacji w formie anonimowej przestaną być aktualne.

2. Właściwe organy informują ESMA o wszystkich sankcjach administracyjnych nałożonych, lecz nieopublikowanych zgodnie z ust. 1 akapit drugi lit. c), w tym o wszelkich odwołaniach ich dotyczących oraz o wyniku takich odwołań. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy otrzymywały informacje oraz orzeczenia kończące postępowanie w sprawie, dotyczące wszelkich nałożonych sankcji karnych, oraz aby przekazywały te informacje ESMA. ESMA prowadzi centralną bazę danych zgłoszonych mu sankcji wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Wspomniana baza danych jest dostępna wyłącznie dla właściwych organów i jest aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy.

3. W przypadku gdy od decyzji o nałożeniu sankcji lub środka przysługuje prawo do odwołania do odpowiednich organów sądowych lub do innych organów, właściwe organy niezwłocznie publikują na swojej urzędowej stronie internetowej również i takie informacje oraz wszelkie późniejsze informacje o wyniku takiego odwołania. Publikuje się również wszelkie decyzje unieważniające poprzednią decyzję nakładającą sankcję lub środek.

4. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie dane opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem znajdowały się na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat od ich opublikowania. Opublikowane dane osobowe pozostają na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest konieczny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

Artykuł 99c

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych – właściwe organy zapewniały, aby sankcje te były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, a także aby organy te uwzględniały wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

- a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- b) poziom odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
- c) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za naruszenie, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów w przypadku osoby prawnej lub roczny dochód w przypadku osoby fizycznej;
- d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za naruszenie, rozmiar szkody wyrządzonej innym osobom oraz, w stosownych przypadkach, szkody wyrządzonej funkcjonowaniu rynków lub szerzej pojętej gospodarce, o ile takie korzyści, straty lub szkody można ustalić;

- e) poziom współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z właściwym organem;
- f) poprzednie naruszenia popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- g) środki podjęte po naruszeniu przez osobę odpowiedzialną za naruszenie, aby zapobiec powtórzeniu się naruszenia.

2. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji na mocy art. 99, właściwe organy ściśle współpracują ze sobą w celu zapewnienia, aby uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe oraz sankcje administracyjne przyniosły rezultaty określone w niniejszej dyrektywie. Ponadto właściwe organy koordynują swoje działania w celu uniknięcia ich ewentualnego powielania i nakładania się przy stosowaniu uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych oraz sankcji i środków administracyjnych w sprawach transgranicznych zgodnie z art. 101.

Artykuł 99d

1. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne i niezawodne mechanizmy sprzyjające zgłaszaniu właściwym organom potencjalnych lub faktycznych naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, w tym bezpieczne kanały komunikacji na potrzeby zgłaszania takich naruszeń.

2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej:

- a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń o naruszeniach oraz działania następcze;
- b) odpowiednią ochronę pracowników spółek inwestycyjnych, spółek zarządzających i depozytariuszy, którzy zgłaszają naruszenia popełnione w ramach tych podmiotów, przynajmniej przed działaniami odwetowymi, dyskryminacją i innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
- c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*);
- d) przejrzyste zasady zapewniające zachowanie we wszystkich przypadkach poufności co do tożsamości osoby, która zgłasza naruszenia, chyba że jej ujawnienia wymagają przepisy krajowe w związku z dalszym dochodzeniem lub późniejszym postępowaniem sądowym.

3. ESMA zapewnia co najmniej jeden bezpieczny kanał komunikacji na potrzeby zgłaszania naruszeń krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę. ESMA zapewnia, aby te kanały komunikacji były zgodne z ust. 2 lit. a)–d).

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby zgłaszanie przez pracowników spółek inwestycyjnych, spółek zarządzających i depozytariuszy, o którym to zgłaszaniu mowa w ust. 1 i 3, nie było uznawane za naruszenie jakichkolwiek ograniczeń dotyczących ujawniania informacji przewidzianych w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawowym, wykonawczym lub administracyjnym, ani nie pociągało za sobą odpowiedzialności jakiegokolwiek rodzaju osób zgłaszających w związku z takim zgłoszeniem.

5. Państwa członkowskie wymagają, aby spółki inwestycyjne, spółki zarządzające i depozytariusze posiadali odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników naruszeń wewnątrz firmy za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału.

Artykuł 99e

1. Właściwe organy co roku przedstawiają ESMA zbiorcze informacje dotyczące wszystkich sankcji i środków nałożonych zgodnie z art. 99. ESMA publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.

2. W przypadku gdy właściwy organ podał do publicznej wiadomości informacje o sankcjach lub środkach administracyjnych, równocześnie zgłasza te sankcje lub środki administracyjne ESMA. W przypadku gdy opublikowana sankcja lub środek dotyczy spółki zarządzającej lub spółki inwestycyjnej, ESMA dodaje odniesienie do opublikowanych sankcji lub środków w wykazie spółek zarządzających publikowanym zgodnie z art. 6 ust. 1.

3. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia procedur i form przedkładania informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

ESMA przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 września 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).;

18) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 104a

1. Państwa członkowskie stosują dyrektywę 95/46/WE do przetwarzania danych osobowych w państwach członkowskich zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez ESMA zgodnie z niniejszą dyrektywą.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).;

19) w art. 12 ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 43 ust. 5, art. 51 ust. 4, art. 60 ust. 6, art. 61 ust. 3, art. 62 ust. 4, art. 64 ust. 4, art. 75 ust. 4, art. 78 ust. 7, art. 81 ust. 2, art. 95 ust. 1 i art. 111, wyrażenie „zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b” zastępuje się wyrażeniem „zgodnie z art. 112a”;

20) w art. 50a wyrażenie „zgodnie z art. 112a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 112b i 112c” zastępuje się wyrażeniem „zgodnie z art. 112a”;

21) w art. 52 ust. 4 akapit trzeci odniesienie do „art. 112 ust. 1” zastępuje się odniesieniem do „art. 112”;

22) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 112

Komisja jest wspierana przez Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony decyzją Komisji 2001/528/WE (*).

(*) Decyzja Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiająca Europejski Komitet Papierów Wartościowych (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45).;

23) art. 112a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 112a

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12, 14, 43, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 i 111, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia 4 stycznia 2011 r.

Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 26b, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia 17 września 2014 r.

Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 50a, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia 21 lipca 2011 r.

Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 51, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia 20 czerwca 2013 r.

Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed końcem tego okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 i 111, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 i 111 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

24) uchyla się art. 112b;

25) w załączniku I tabela A pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje dotyczące depozytariusza:

2.1. Tożsamość depozytariusza UCITS wraz z opisem jego obowiązków oraz mogących powstać konfliktów interesów;

2.2. Opis wszelkich przekazanych przez depozytariusza funkcji związanych z przechowywaniem, wykaz podmiotów, którym przekazano funkcje, i podmiotów, którym przekazano funkcje na zasadzie subdelegacji, oraz opis wszelkich konfliktów interesów mogących powstać w wyniku takiego przekazania funkcji;

2.3. Oświadczenie wskazujące, że aktualne informacje dotyczące pkt 2.1 i 2.2 zostaną udostępnione inwestorom na żądanie.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 18 marca 2016 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, od dnia 18 marca 2016 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

S. GOZI

Przewodniczący
